

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดตั้ง การรวม การยุบเลิกส่วนงาน
และการแบ่งหน่วยงานภายในส่วนงาน
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้ง การรวม การยุบเลิกส่วนงานและการแบ่ง
หน่วยงานภายในส่วนงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ และมาตรา ๒๑ (๒) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่แทนสภามหาวิทยาลัยบูรพา ในการประชุม
ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดตั้ง การรวม
การยุบเลิกส่วนงาน และการแบ่งหน่วยงานภายในส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

บรรดา ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแบ่งหน่วยงานภายในส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๕๙

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแบ่งหน่วยงานภายในส่วนงาน

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยบูรพา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยบูรพา

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐

“หน่วยงาน” หมายความว่า หน่วยงานภายในส่วนงาน ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

“คณะกรรมการบริหาร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

“หัวหน้าส่วนงาน” หมายความว่า หัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐

“คณะกรรมการประจำส่วนงาน” หมายความว่า คณะกรรมการประจำคณะ วิทยาลัย สถาบัน
สำนัก หรือสำนักงานอธิการบดี ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยคณะกรรมการประจำส่วนงาน

“คณาจารย์ประจำ” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งคณาจารย์

“วิทยาเขต” หมายความว่า วิทยาเขตที่สภามหาวิทยาลัยมีมติให้จัดตั้งขึ้น

ข้อ ๕ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณา วินิจฉัย และคำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๖ ในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยซึ่งมีภารกิจหลายด้านและหลายลักษณะงาน ในหน้าที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงไปตามวิทยาการที่ก้าวหน้าและตามการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายนอก และภายใน การจัดให้มีหรือไม่มีส่วนงานและหน่วยงานระดับต่างๆ ในมหาวิทยาลัยเป็นกลไกที่จะช่วยขับเคลื่อน ให้งานต่างๆ เกิดขึ้นได้ ภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน หลักการของการกำหนดงานที่พึงมีส่วนงานและหน่วยงาน รับผิดชอบเฉพาะ เป็นไปดังนี้

(๑) งานของมหาวิทยาลัยบางลักษณะซึ่งไม่เหมาะที่จะดำเนินการเอง หรือไม่คุ้มค่าที่จะดำเนินการเอง หรือมีเหตุอันสมควรอื่นที่ไม่พึงดำเนินการเอง มหาวิทยาลัยอาจจ้างบุคคลภายนอกหรือนิติบุคคลเป็นผู้ดำเนินการให้หรือดำเนินการแทน งานใดที่เห็นควรให้จ้างบุคคลภายนอกหรือนิติบุคคลเป็นผู้ดำเนินการ ให้มหาวิทยาลัยประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

(๒) งานของมหาวิทยาลัยบางลักษณะอาจมีเฉพาะในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง หรืองานที่มีระยะเวลาสั้นสุด หรืองานเฉพาะกิจ หรืองานเร่งด่วนฉุกเฉินที่ไม่อาจคาดหมายได้ล่วงหน้า หรืองานที่ต้องใช้การทำงานที่ต้องบูรณาการกันอย่างใกล้ชิด หรืองานพิเศษที่ต้องใช้ชุดเฉพาะกิจ มหาวิทยาลัยอาจดำเนินการในลักษณะองค์กรไม่ถาวร ทั้งนี้ ตามที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด

(๓) งานของมหาวิทยาลัยที่มีลักษณะประจำและถาวร ซึ่งจำเป็นต้องมีบุคคลรับผิดชอบ พึงจัดเป็นโครงสร้าง และมีแบบแผนการปฏิบัติงานที่จะเอื้อต่อการทำให้ภารกิจประสบผลสำเร็จ ทั้งนี้ ต้องสามารถเปลี่ยนแปลง ปรับเปลี่ยน โดยการรวมหรือยุบเลิกได้ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและวิทยาการที่ก้าวหน้า ทั้งนี้ การจัดให้มีส่วนงานและหน่วยงาน รวมทั้งการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิก ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อบังคับนี้

หมวด ๑

หมวดทั่วไป

ข้อ ๗ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงานและกำหนดภาระหน้าที่ ดังนี้

(๑) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย มีภาระหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย กับมหาวิทยาลัย ตลอดจนงานเลขานุการของสภามหาวิทยาลัยและดำเนินการเกี่ยวกับภารกิจซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

(๒) สำนักงานอธิการบดี เป็นหน่วยงานกลางในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย โดยมีภาระหน้าที่ในการบริหารงานทั่วไปของมหาวิทยาลัย อำนวยการและประสานงานในการบริหารมหาวิทยาลัย

(๓) ส่วนงานวิชาการ มีภาระหน้าที่ผลิตบัณฑิต วิจัย ให้บริการทางวิชาการ ทะนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม และหน้าที่อื่นตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐

(๔) ส่วนงานอื่น มีภาระหน้าที่ในการสนับสนุนการผลิตบัณฑิต และดำเนินการเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐ ยกเว้นการผลิตบัณฑิต

หมวด ๒

การจัดตั้ง การรวม การยุบเลิกส่วนงาน

ข้อ ๘ ส่วนงานตามข้อ ๗ (๓) และ (๔) อาจจัดตั้งได้และให้มีภาระหน้าที่ ดังนี้

(ก) ส่วนงานวิชาการตามข้อ ๗ (๓)

(๑) คณะ ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตทุกระดับ วิจัย ให้บริการทางวิชาการ ทะนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม รวมทั้งการสนับสนุนกิจกรรมของรัฐและท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน และสิ่งแวดล้อม

(๒) วิทยาลัย ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา หรือผลิตบัณฑิต ที่มีลักษณะเฉพาะ วิจัย ให้บริการทางวิชาการ ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม รวมทั้งการสนับสนุนกิจกรรมของรัฐและท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสิ่งแวดล้อม

(ข) ส่วนงานอื่นตามข้อ ๗ (๔)

(๑) สถาบัน ทำหน้าที่วิจัย บริการวิชาการ หรืออาจสนับสนุนการผลิตบัณฑิต ให้บริการ ทางวิชาการ หรือการอื่นตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) สำนัก ทำหน้าที่หลักในการสนับสนุนการผลิตบัณฑิต ให้บริการทางวิชาการ หรือสนับสนุนการวิจัย หรือการอื่นตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๓) ส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก

ข้อ ๙ สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยซึ่งมีที่ตั้งนอกที่ตั้งหลัก ของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดให้เป็นวิทยาเขตก็ได้ โดยต้องมีส่วนงานวิชาการตั้งแต่สองส่วนงานขึ้นไป ตั้งอยู่ในเขตการศึกษานั้น

ส่วนงานวิชาการในวิทยาเขตต้องมีความพร้อมที่จะจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ มีศักยภาพที่สามารถพึ่งตนเองได้ในระยะยาว มีทรัพยากรที่เพียงพอ และมีระบบบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ

ข้อ ๑๐ ให้มีหัวหน้าส่วนงานเพื่อรับผิดชอบงานของส่วนงาน ดังนี้

(๑) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย ให้มีหัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย เป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานของสำนักงานสภามหาวิทยาลัย ขึ้นตรงต่อนายกสภามหาวิทยาลัย

(๒) สำนักงานอธิการบดี ให้มีหัวหน้าสำนักงานอธิการบดี เป็นผู้รับผิดชอบงานตามที่อธิการบดี มอบหมาย

(๓) คณะ หรือวิทยาลัย ให้มีคณบดี เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะหรือวิทยาลัย

(๔) สถาบัน ให้มีผู้อำนวยการสถาบัน เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบัน

(๕) สำนัก ให้มีผู้อำนวยการสำนัก เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสำนัก

(๖) ส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ให้มีผู้อำนวยการส่วนงาน เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของส่วนงาน

ข้อ ๑๑ การจัดตั้งคณะตามข้อ ๘ (ก)(๑) ให้จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) การจัดการศึกษาในสาขาหรือกลุ่มสาขาวิชา ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในสถาบันอุดมศึกษา หรือระบบอุดมศึกษาทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ หรือการจัดการศึกษาในสาขาวิชาชีพ ซึ่งมีสภาวิชาชีพกำหนดให้หรือสมควรจัดตั้งเป็นคณะ

(๒) ความไม่ซ้ำซ้อนของการจัดการศึกษาตามสาขาวิชาหรือกลุ่มสาขาวิชาต่าง ๆ

(๓) ขนาดของภารกิจของคณะ ซึ่งพิจารณาจากจำนวนหลักสูตร ระดับการศึกษา จำนวนนิสิต จำนวนคณาจารย์ประจำ จำนวนพนักงานสายสนับสนุน สถานภาพด้านเงินทุนและงบประมาณ และปัจจัยอื่นที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๔) การมีภารกิจการให้บริการวิชาการที่มีลักษณะประจำ นอกเหนือจากการผลิตบัณฑิต

(๕) ศักยภาพและความพร้อมที่จะจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพดี ความพร้อมในการมีอาคารสถานที่ที่เหมาะสมในระยะยาว และความพร้อมด้านระบบบริหารงาน

(๖) สถานการณ์ทางการเงิน ศักยภาพในการสร้างรายได้ ความสามารถในการพึ่งตนเอง ความคุ้มค่าของการใช้งบประมาณและอาคารสถานที่

(๗) ให้คณะจัดการศึกษาซึ่งรับผิดชอบการสอนของรายวิชาตามหลักสูตรเองทั้งหมด หรือส่วนใหญ่ โดยอาจมีบางส่วนของหลักสูตรที่มีการจัดการสอนโดยคณะอื่นในมหาวิทยาลัยก็ได้ เว้นแต่การสอนรายวิชาในภาคปฏิบัติหรือมีลักษณะการปฏิบัติ กรณีที่ให้หน่วยงานอื่นจัดการศึกษาตามหลักสูตรให้บางส่วนต้องเป็นกรณีที่จำเป็นอย่างยิ่งในระยะเริ่มแรกของการจัดตั้งคณะเท่านั้น หรือเป็นกรณีที่เป็นแนวทางที่ได้รับการยอมรับทั่วไปในวิชาชีพหรือศาสตร์นั้นๆ

(๘) ห้ามมิให้จัดตั้งคณะที่จัดการศึกษาในสาขาวิชาหรือกลุ่มสาขาวิชาเดียวกัน หรือใกล้เคียงกันหรือสัมพันธ์กัน มากกว่าหนึ่งคณะ เว้นแต่เป็นการจัดการศึกษานอกที่ตั้งในวิทยาเขต หรือการจัดการศึกษาที่มีลักษณะเฉพาะที่โดดเด่นซึ่งไม่สามารถจัดการศึกษาได้ในคณะ เพื่อขับเคลื่อนนโยบายของมหาวิทยาลัย หรือการจัดการศึกษาในสาขาวิชาที่คณะซึ่งจัดการศึกษาสาขาวิชานั้นไม่มีศักยภาพเพียงพอ

(๙) หลักเกณฑ์อื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

กรณีที่มีความจำเป็นต้องจัดการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ให้จัดการศึกษาได้ในการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเชื่อมโยงกับการผลิตครูของคณะศึกษาศาสตร์ตามนโยบายของสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ เมื่อคณะตามข้อ ๑๑ ได้จัดตั้งขึ้น และดำเนินการไปได้ระยะหนึ่งตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดแล้ว ต้องสามารถดำเนินการได้ตามเงื่อนไข ดังนี้

(๑) จะต้องจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพตามหลักเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และมาตรฐานคุณวุฒิ และระยะเวลาที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด คงสถานะการได้รับการรับรองจากสภาวิชาชีพ (ถ้ามี)

(๒) ผ่านการประเมินระดับหลักสูตรและระดับคณะตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) มีผู้เข้าศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดได้ตามแผนหรืออย่างน้อยมีการปรับแผนหรือกลยุทธ์รองรับที่เหมาะสม

(๔) มีความพร้อมด้านคณาจารย์ประจำตามเกณฑ์มาตรฐาน มีความพร้อมด้านพนักงานสายสนับสนุน มีความพร้อมด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับนิสิตที่เหมาะสม

(๕) มีสถานการณ์การเงินที่ดีในระดับที่จะเป็นหลักประกันความสามารถในการพึ่งตนเองและความมั่นคงทางการเงินได้ในระยะยาว

(๖) มีความพร้อมด้านระบบบริหารที่มีประสิทธิภาพ สามารถบริหารความเสี่ยงได้ในระดับที่ยอมรับได้ และมีผู้บริหารที่มีความสามารถนำพาคณะให้ก้าวหน้า

ข้อ ๑๓ การจัดตั้งวิทยาลัยตามข้อ ๘ (ก) (๒) สถาบันตามข้อ ๘ (ข) (๑) และสำนักตามข้อ ๘ (ข) (๒)ให้นำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการดำเนินงานในข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริบทของวิทยาลัย สถาบัน หรือสำนักแล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่มีการขอจัดตั้งเป็นส่วนงานตามข้อ ๘ หากยังไม่มีความพร้อม ให้เสนอเป็นโครงการจัดตั้งส่วนงานไปก่อน เพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างศักยภาพ และให้มีผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งส่วนงานเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมการดำเนินงาน ส่วนระยะเวลาการดำเนินงานของโครงการจัดตั้งส่วนงานให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๕ การรวมส่วนงาน ให้ดำเนินการได้ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัย เห็นว่าภารกิจของส่วนงานมีความซ้ำซ้อนกับส่วนงานอื่น หรือมีเหตุผลอันควร หากดำเนินการต่อไป อาจทำให้การผลิตบัณฑิตหรือสถานการณ์ทางการเงิน หรือสถานการณ์การดำเนินงานของส่วนงานนั้นไม่มีประสิทธิภาพ หรือไม่มีคุณค่า หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย หรือเห็นว่าหากรวมกับส่วนงานอื่นแล้ว จะทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ มีการใช้ทรัพยากรที่คุ้มค่า ประหยัดค่าใช้จ่าย ทำให้เกิดความมั่นคงทางการเงินในระยะยาว และทำให้ส่วนงานใหม่มีศักยภาพสูงขึ้น ตลอดจนมีความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

การรวมส่วนงาน สภามหาวิทยาลัยพึงกำหนดมาตรการ เพื่อให้การรวมส่วนงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ไม่ส่งผลกระทบต่อนิสิตที่เข้าศึกษา และมหาวิทยาลัยอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการเพิ่มเติมเพื่อรวมส่วนงานก็ได้

ข้อ ๑๖ การยุบเลิกส่วนงาน ให้ดำเนินการได้ในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ภารกิจการดำเนินงานได้บรรลุผลเสร็จสิ้นตามเป้าหมายหรือพันธกิจที่กำหนดไว้ในประกาศจัดตั้งแล้ว หรือดำเนินงานครบระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในประกาศจัดตั้ง

(๒) ส่วนงานไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์การจัดตั้ง หรือปฏิบัติการกิจไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง หรือผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายติดต่อกันหลายปีจนเกินสมควร หรือดำเนินการนอกเหนือกรอบวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๓) มีความซ้ำซ้อนในขอบเขตภารกิจและหน้าที่กับส่วนงานหรือหน่วยงานอื่น

(๔) ผลการดำเนินงานขาดความคุ้มค่า หรือขาดประสิทธิภาพ หรือไม่สามารถพึ่งตนเองได้ทางการเงิน หรือหากบริหารงานต่อไปอาจเกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

การยุบเลิกส่วนงานใด ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้มีการรายงานและตรวจสอบสถานภาพทางการเงิน ทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งข้อผูกพันต่าง ๆ ของส่วนงานนั้น มาประกอบการพิจารณาด้วย และให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการชำระบัญชีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนดด้วย ทั้งนี้ สภามหาวิทยาลัยพึงกำหนดมาตรการดำเนินการ เพื่อให้การยุบเลิกส่วนงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ไม่ส่งผลกระทบต่ออนิสิตที่เข้าศึกษา และอาจกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการเพิ่มเติมเพื่อยุบเลิกส่วนงานก็ได้

ข้อ ๑๗ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกคณะ และวิทยาลัยตามข้อ ๘ (ก) (๑) และ (๒) ให้สภาวิชาการเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ เมื่อสภามหาวิทยาลัยอนุมัติแล้ว ให้ออกประกาศมหาวิทยาลัยและดำเนินการเพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๓

การแบ่งส่วนงานเป็นหน่วยงานภายใน

ข้อ ๑๘ การดำเนินการกิจของส่วนงานนั้น ที่จัดตั้งขึ้นใหม่ไม่เกินห้าปี หรือส่วนงานที่มีขนาดเล็ก หรือภารกิจไม่ซับซ้อน หรือส่วนงานที่มีผู้ปฏิบัติงานน้อยหรือมีงบประมาณจำกัด หรือมีเหตุอื่นที่สมควร ส่วนงาน อาจไม่แบ่งเป็นหน่วยงานหรือหน่วยงานอาจไม่แบ่งเป็นหน่วยงานย่อยภายในหน่วยงานก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ส่วนงานอาจแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้ปฏิบัติงานให้มีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านต่างๆ ของส่วนงานโดยไม่มีการแบ่งเป็นหน่วยงานก็ได้ หรืออาจดำเนินการโดยการจ้างเหมานิติบุคคลหรือบุคคล เพื่อรับงานบางส่วนตามที่ส่วนงานกำหนดก็ได้

การกำหนดว่าส่วนงานใดมีขนาดเล็ก หรือมีภารกิจไม่ซับซ้อน หรือมีเหตุอื่นที่สมควรตามวรรคหนึ่งนั้น ให้มหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารออกประกาศกำหนด

ข้อ ๑๙ ในการดำเนินงานของส่วนงานตามข้อ ๘ เพื่อปฏิบัติการกิจของส่วนงานให้บรรลุเป้าหมายนั้น มหาวิทยาลัยอาจจัดตั้งหน่วยงานได้ตามประเภท ลักษณะภารกิจ และความจำเป็นของส่วนงาน ตามที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๒๐ สำนักงานสภามหาวิทยาลัย อาจแบ่งเป็นหน่วยงานภายในได้ ดังนี้

(๑) งาน หรือกลุ่มงาน

(๒) หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น

หน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้างาน หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นผู้บังคับบัญชา

การแบ่งหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ต้องมีการประเมินค่างาน ปริมาณงาน หน้าที่ ความรับผิดชอบ และมีจำนวนขั้นต่ำของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการบริหารกำหนด ทั้งนี้ ฐานะของหน่วยงานภายในตามข้อนี้ ไม่จำเป็นต้องมีฐานะเทียบเท่ากัน

ข้อ ๒๑ สำนักงานอธิการบดี อาจแบ่งเป็นหน่วยงานภายในได้ ดังนี้

(๑) กอง มีหน้าที่สนับสนุนภารกิจการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยและส่วนงานและหน้าที่อื่นที่กำหนดในประกาศการจัดตั้งกอง รวมทั้งหน้าที่อื่นที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

(๒) ศูนย์ มีหน้าที่สนับสนุนการวิจัย การเรียนการสอน การบริการวิชาการ หรือการบริหาร เฉพาะด้านตามความเชี่ยวชาญ มีขอบข่ายของงานเฉพาะเรื่อง มีลักษณะการบริหาร ที่ใช้ทรัพยากรร่วมกัน กับหน่วยงานหรือส่วนงานทั้งนี้ ศูนย์อาจมีระบบการบริหารที่แตกต่างจากกอง

(๓) หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่จัดตั้งขึ้นตามภารกิจเฉพาะหรือตามยุทธศาสตร์ ของมหาวิทยาลัย ทั้งทางด้านการวิจัย การบริการวิชาการ การหารายได้ หรือการอื่นตามวัตถุประสงค์ของ มหาวิทยาลัย ทั้งนี้ หน่วยงานตามข้อนี้ อาจมีระบบการบริหารที่แตกต่างจากกองและไม่ขึ้นกับหัวหน้า สำนักงานอธิการบดีก็ได้ และอาจประกาศหลักเกณฑ์เพื่อการบริหารเป็นการเฉพาะ

หน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าหน่วยงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานของหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง

การแบ่งหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ต้องมีการประเมินค่างาน ปริมาณงาน หน้าที่ ความรับผิดชอบ และมีจำนวนขั้นต่ำของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ บริหารกำหนด

ให้มีสำนักงานตรวจสอบภายใน เป็นหน่วยงานภายในสำนักงานอธิการบดี มีฐานะเทียบเท่า กอง มีหัวหน้าเป็นผู้รับผิดชอบงานของสำนักงานตรวจสอบภายใน ปฏิบัติหน้าที่ในด้านการตรวจสอบภายใน ตามมาตรฐานขั้นต่ำที่กระทรวงการคลังกำหนด และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายหรือ ภายใต้อำนาจคณะกรรมการตรวจสอบประจำมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ การบริหารงานภายในให้ขึ้นตรงต่ออธิการบดี ส่วนการรายงานผลการตรวจสอบตามที่คณะกรรมการตรวจสอบประจำมหาวิทยาลัยดำเนินการหรือมอบหมาย ให้รายงานโดยตรงต่อนายกสภามหาวิทยาลัย

การกำหนดฐานะของหน่วยงานตาม (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัย ประกาศกำหนด ทั้งนี้ ฐานะของหน่วยงานภายในตาม (๒) และ (๓) ไม่จำเป็นต้องมีฐานะเทียบเท่ากัน

ข้อ ๒๒ คณะ อาจแบ่งเป็นหน่วยงานภายในได้ ดังนี้

(๑) สำนักงานคณบดี มีหน้าที่สนับสนุนการกิจการบริหารจัดการของคณะ รวมทั้งหน่วยงาน ในคณะ และหน้าที่อื่นที่กำหนดในประกาศการจัดตั้งสำนักงานคณบดี รวมทั้งหน้าที่อื่นที่มหาวิทยาลัย มอบหมาย

(๒) สำนักงานการศึกษา มีหน้าที่สนับสนุนการจัดการศึกษา การวิจัย การให้บริการวิชาการ ของคณะและหน้าที่อื่นที่กำหนดในประกาศการจัดตั้งสำนักงานการศึกษา รวมทั้งหน้าที่อื่นที่มหาวิทยาลัย มอบหมาย

ในคณะที่จัดตั้งยังไม่ถึงสิบปีหรือมีจำนวนพนักงานสายสนับสนุนน้อยกว่ายี่สิบคน หรือตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด ห้ามมิให้จัดตั้งสำนักงานการศึกษา

กรณีที่มีสำนักงานการศึกษา ให้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างสำนักงานการศึกษา และสำนักงานคณบดีให้ชัดเจน แต่ต้องให้เกิดการเชื่อมโยงและบูรณาการของงานในความรับผิดชอบ ให้มีประสิทธิภาพ

การจัดตั้งสำนักงานการศึกษาอาจจัดตั้งได้ในคณะที่มีภารกิจจัดการศึกษาที่มีปริมาณมาก ทั้งจำนวนหลักสูตร จำนวนคณาจารย์ประจำ จำนวนนิสิต โดยต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ของงบประมาณด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบริหารประกาศกำหนด

สำนักงานการศึกษา เป็นหน่วยงานภายในที่จัดการศึกษาของคณะในกรณีที่ไม่มีการจัดตั้งเป็นภาควิชาหรือสำนักวิชา

(๓) ภาควิชา กรณีที่มีภาระหน้าที่ผลิตบัณฑิตโดยตรงตามสาขาวิชาหรือกลุ่มสาขาวิชาของหลักสูตรที่สัมพันธ์กันหรือเกี่ยวข้องกันไม่ว่าจะเป็นระดับการศึกษาหนึ่งระดับหรือมากกว่าหนึ่งระดับ ทั้งนี้ การแบ่งภาควิชา ควรแบ่งและใช้ชื่อที่สอดคล้องกับการจำแนกประเภท สาขาวิชาที่เป็นที่ยอมรับในวงการอุดมศึกษาหรือองค์กรวิชาชีพ

(๔) สำนักวิชา ในกรณีที่มีคณะมีหลักสูตรที่มีหลายหลักสูตรและเป็นศาสตร์ที่แตกต่างกัน อย่างเห็นได้ชัดโดยเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในวงการอุดมศึกษา ซึ่งปกติอาจแยกเป็นคณะเป็นการเฉพาะ แต่เพื่อประโยชน์ในการใช้ทรัพยากรร่วมกันหรือเพื่อเสริมศักยภาพซึ่งกันและกัน หรือในระยะเริ่มแรกของการจัดตั้งซึ่งยังไม่เข้มแข็งพอ หรือที่สมควรรวมอยู่ในคณะเดียวกัน โดยให้สำนักวิชา มีระบบการบริหารที่เป็นเอกเทศระดับหนึ่ง และสำนักวิชา มีฐานะสูงกว่าภาควิชา

(๕) ศูนย์ มีหน้าที่สนับสนุนการวิจัย การเรียนการสอน การบริการวิชาการ หรือการบริหารเฉพาะด้านตามความเชี่ยวชาญ มีขอบข่ายของงานเฉพาะเรื่อง ทั้งนี้ ศูนย์อาจมีระบบการบริหารที่แตกต่างจากสำนักงานคณบดีและไม่ขึ้นกับหัวหน้าสำนักงานคณบดีก็ได้

(๖) โรงพยาบาล มีหน้าที่ให้บริการรักษาพยาบาลเพื่อสนับสนุนการผลิตบัณฑิตสาขาแพทยศาสตร์ และสาขาอื่นๆ ทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดยให้จัดตั้งได้ในคณะที่รับผิดชอบหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ทั้งนี้ โรงพยาบาลอาจมีระบบการบริหารที่แตกต่างจากสำนักงานคณบดีและไม่ขึ้นกับหัวหน้าสำนักงานคณบดีก็ได้

(๗) โรงเรียน มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการผลิตบัณฑิตในสาขาศึกษาศาสตร์ โดยให้จัดตั้งได้ในคณะที่รับผิดชอบหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิตเท่านั้น ทั้งนี้ โรงเรียนอาจมีระบบการบริหารที่แตกต่างจากสำนักงานคณบดี และไม่ขึ้นกับหัวหน้าสำนักงานคณบดีก็ได้

(๘) หน่วยงานที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น ที่จัดตั้งขึ้นตามภารกิจเฉพาะหรือตามกลยุทธ์ของคณะ ทั้งทางด้านสนับสนุนการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ หรือการหารายได้ ทั้งนี้ หน่วยงานตามข้อนี้ อาจมีระบบการบริหารที่แตกต่างสำนักงานคณบดี และไม่ขึ้นกับหัวหน้าสำนักงานคณบดีก็ได้

หน่วยงานตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ให้มีหัวหน้าสำนักงานคณบดี หัวหน้าสำนักงานการศึกษา ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาล ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบ

การกำหนดฐานะของหน่วยงานภายในตามข้อนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารกำหนด ทั้งนี้ ฐานะของหน่วยงานภายในตามข้อนี้ ไม่จำเป็นต้องมีฐานะเทียบเท่ากัน

ข้อ ๒๓ นอกจากการแบ่งหน่วยงานภายในตามข้อ ๒๒ (๓) และ (๔) แล้ว คณะอาจบริหารวิชาการ ดังนี้

(๑) ไม่แบ่งเป็นหน่วยงานภายใน โดยการบริหารจัดการศึกษาในรูปแบบคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ซึ่งรับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรตั้งแต่หนึ่งหลักสูตรขึ้นไป ซึ่งอาจรับผิดชอบหลายระดับการศึกษาก็ได้ ทั้งนี้ การบริหารงานบุคคล การเงิน การงบประมาณ อาคารสถานที่ และการบริหารด้านอื่นๆ เป็นระบบกลางของคณะ

(๒) จัดการบริหารในลักษณะโครงการซึ่งรับผิดชอบแต่ละหลักสูตร หรือกลุ่มหลักสูตร โดยอาจมีมากกว่าหนึ่งโครงการเพื่อแยกหน้าที่ก็ได้ ทั้งนี้ การบริหารในลักษณะโครงการให้เป็นไปตามรูปแบบ และแนวทางที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

(๓) มหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของหัวหน้าส่วนงาน อาจประกาศกำหนดให้มีสาขาวิชา โดยพิจารณาจากชื่อสาขาวิชาของหลักสูตรของคณะที่จัดการศึกษาในขณะนั้น หรือจากกลุ่มของรายวิชาของหลักสูตร

ข้อ ๒๔ การจัดตั้ง ภาควิชาหรือสำนักวิชา ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการ จัดตั้ง ภาควิชา สำนักวิชา ซึ่งสภามหาวิทยาลัยประกาศกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดให้ครอบคลุม จำนวน ชื่อภาควิชาหรือสำนักวิชา หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าสำนักวิชา ภาระหน้าที่ การบริหารของภาควิชา หรือสำนักวิชาด้วย

การกำหนดให้มีสาขาวิชา ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการจัดตั้ง ซึ่งมหาวิทยาลัยประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

ให้ภาควิชา และสาขาวิชาที่จัดตั้งอยู่ในวันก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ คงเป็นภาควิชา และสาขาวิชาต่อไป จนกว่าสภามหาวิทยาลัยจะมีมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๕ วิทยาลัย อาจแบ่งเป็นหน่วยงานภายในได้ ดังนี้

(๑) สำนักงานคณบดี

(๒) สำนักงานการศึกษา

(๓) ภาควิชา

(๔) ศูนย์

(๕) หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่จัดตั้งขึ้นตามภารกิจเฉพาะหรือตามกลยุทธ์ของวิทยาลัย ทั้งทางด้านการวิจัย การบริการวิชาการ หรือการหารายได้ ทั้งนี้ หน่วยงานตามข้อนี้ อาจมีระบบการบริหาร ที่แตกต่างจากสำนักงานคณบดี และไม่ขึ้นกับหัวหน้าสำนักงานคณบดีก็ได้

หน้าที่ความรับผิดชอบและการจัดตั้ง สำนักงานคณบดี สำนักงานการศึกษา ศูนย์ และหน่วยงานที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น ให้นำความตามข้อบังคับนี้ซึ่งใช้กับคณะในส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้โดยอนุโลม

ในการบริหารวิชาการเพื่อการผลิตบัณฑิตของวิทยาลัยนั้น ให้นำความในข้อ ๒๔ ในส่วน ที่เกี่ยวข้องกับบริบทของวิทยาลัยมาใช้โดยอนุโลม

การกำหนดฐานะของหน่วยงานภายในตามข้อนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ บริหารกำหนด ทั้งนี้ ฐานะของหน่วยงานภายในตามข้อนี้ ไม่จำเป็นต้องมีฐานะเทียบเท่ากัน

ข้อ ๒๖ สถาบัน และสำนัก อาจแบ่งเป็นหน่วยงานภายในได้ดังนี้

(๑) สำนักงานผู้อำนวยการ มีหน้าที่และรับผิดชอบสนับสนุนการบริหารของส่วนงาน และของฝ่าย

(๒) ฝ่าย มีหน้าที่และรับผิดชอบงานเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านซึ่งเป็น ภาระหน้าที่ของส่วนงาน

(๓) ศูนย์ มีหน้าที่และรับผิดชอบงานเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านซึ่งเป็น ภาระหน้าที่ของส่วนงาน

(๔) สถานีวิจัย มีหน้าที่และรับผิดชอบการดำเนินการวิจัยด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน กรณีที่เป็นสถาบันซึ่งเป็นภาระหน้าที่ดำเนินการวิจัย

(๕) หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทำหน้าที่และรับผิดชอบงานอื่นที่ไม่สามารถแบ่งเป็น หน่วยงานตาม (๑) หรือ (๒) หรือ (๓) ได้

สำนักงานผู้อำนวยการให้จัดตั้งได้เพียงแห่งเดียวในแต่ละส่วนงาน จำนวนฝ่าย จำนวนสถานีวิจัย และจำนวนหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการจัดตั้ง ให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัย กำหนด

หน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ให้มีหัวหน้าสำนักงานผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่าย หัวหน้าศูนย์ หัวหน้าสถานีวิจัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นผู้บังคับบัญชา

การกำหนดฐานะของหน่วยงานภายในตามข้อนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ บริหารกำหนด ทั้งนี้ ฐานะของหน่วยงานภายในตามข้อนี้ ไม่จำเป็นต้องมีฐานะเทียบเท่ากัน

ข้อ ๒๗ ส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามข้อ ๘ (ข) (๓) อาจแบ่งเป็นหน่วยงานภายใน โดยนำความในข้อ ๒๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลมก็ได้ หรือจะใช้รูปแบบการบริหารโดยไม่มีการแบ่งเป็นหน่วยงาน ภายในก็ได้

ข้อ ๒๘ กอง สำนักงานคณบดี สำนักงานการศึกษา สำนักงานผู้อำนวยการ หน่วยงานอื่น ที่คณะกรรมการบริหารกำหนด และหน่วยงานภายในอื่น ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอาจ แบ่งหน่วยงานภายในเป็นงานก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

งาน มีหน้าที่เฉพาะด้านตามลักษณะงาน หรือความเชี่ยวชาญ เพื่อสนับสนุนการบริหาร ของส่วนงานหรือหน่วยงาน โดยแต่ละงานต้องมีขอบเขต ภาระงานที่ชัดเจน มีระบบงานย่อยที่สัมพันธ์กัน หลายระบบ และต้องมีผู้ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าสิบห้าคน ทั้งนี้ อาจตั้งชื่อเป็นอย่างอื่นก็ได้ และอาจตีค่างาน ให้เทียบเท่างาน

ในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เมื่อมีลักษณะการปฏิบัติงานใดที่มีภาระงานแตกต่าง จากงานอื่นอย่างชัดเจนหรือไม่มีความสัมพันธ์ของระบบงานย่อยหลายระบบหรือมีกระบวนการทำงาน ซึ่งมีลักษณะพิเศษเฉพาะแต่อาจมีบุคลากรไม่ถึงสิบคน อาจขอจัดตั้งเป็นงาน แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจาก สภามหาวิทยาลัยด้วย

ข้อ ๒๙ การจัดตั้ง การรวม และการยุบหน่วยงาน และงานในหน่วยงาน ตามข้อ ๒๘ ให้อธิการบดีออกประกาศโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๐ ในระยะทุกๆ ๕ ปี ให้มหาวิทยาลัยทบทวนการดำเนินงานของส่วนงาน หน่วยงาน และงานตามข้อบังคับนี้ ว่าสมควรคงเป็นส่วนงาน หน่วยงาน และงานต่อไป หรือไม่ และเสนอมติการต่อ สภามหาวิทยาลัยว่าควรจะดำเนินการอย่างไรต่อไป

หมวด ๔

การบริหารและการกำกับดูแล

ข้อ ๓๑ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อติดตามและประเมินผลการจัดตั้ง การรวม การยุบเลิกส่วนงาน หน่วยงาน และงาน อย่างน้อยในด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของการบริหารจัดการ การบรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมาย สถานการณ์ทางการเงิน ตลอดจนยุทธศาสตร์ของการจัดตั้งและความ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ภายในสองปี นับแต่จัดตั้ง รวม หรือยุบเลิกส่วนงาน หน่วยงาน หรืองาน และรายงานสภามหาวิทยาลัย ส่วนการประเมินครั้งต่อไปให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการที่ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

หมวด ๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๒ ให้ส่วนงาน หน่วยงาน และงานที่จัดตั้งขึ้นตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการแบ่งหน่วยงานภายในส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา เรื่อง การจัดตั้งส่วนงาน และภาระหน้าที่ของส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้คงอยู่ต่อไป

ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการประเมินผลการจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงาน หน่วยงาน และงาน ที่จัดตั้งขึ้นตามวรรคหนึ่ง และเสนอผลการประเมินต่อสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๓ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการเปลี่ยนชื่อหน่วยงานที่มีคำนำหน้าชื่อซ้ำซ้อนกับคำที่ใช้ เรียกส่วนงานตามข้อ ๗ โดยเลือกใช้ชื่อของหน่วยงานตามเกณฑ์ในข้อบังคับตามความเหมาะสม

ในกรณีที่หน่วยงานใดไม่สามารถเปลี่ยนชื่อตามข้อบังคับนี้ได้ เนื่องจากมีข้อจำกัด บางประการ หรือเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นตามความตกลงกับต่างประเทศที่จำเป็นต้องใช้ชื่อเฉพาะร่วมกันตาม ความตกลง หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัตินอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ให้นำเสนออธิการบดีเป็นผู้ พิจารณากำหนดชื่อที่เหมาะสม แล้วแจ้งสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

ประกาศ ณ วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(รองศาสตราจารย์อานนท์ เทียงตรง)

ประธานกรรมการปฏิบัติหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยบูรพา

ความเป็นมา

โดยที่ ตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดไว้ว่า มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงาน เป็น สำนักงานสภามหาวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี ส่วนงานวิชาการ และส่วนงานอื่น โดยการจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงานวิชาการและส่วนงานอื่น ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยจะจัดตั้งเป็นคณะ วิทยาลัย หรือ ส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นก็ได้ ประกาศของมหาวิทยาลัยดังกล่าวนั้นในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดตั้งและการรวม ส่วนงาน ต้องระบุถึงภาระหน้าที่ของส่วนงานนั้นๆ ให้ชัดเจน สำหรับการแบ่งส่วนงานที่เป็นสำนักงาน สภามหาวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี ส่วนงานวิชาการ และส่วนงานอื่นเป็นหน่วยงานภายในนั้น มาตรา ๙ วรรคสาม กำหนดให้กระทำได้ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย โดยผู้มีอำนาจในการอนุมัติ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๙ รวมทั้งการแบ่งหน่วยงานภายใน ส่วนงานนั้น ความในมาตรา ๒๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ได้กำหนดไว้ว่า ให้เป็นอำนาจหน้าที่ ของสภามหาวิทยาลัยในการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามวรรคหนึ่งนั้น โดยมหาวิทยาลัยบูรพาได้มีการ ออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไว้ ดังนี้

๑. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแบ่งหน่วยงานภายในส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ ซึ่งต่อมาได้แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่สอง พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยข้อบังคับฉบับดังกล่าวได้ขยายความ ความหมายของแต่ละส่วนงาน แบ่งส่วนงาน เป็นหน่วยงานภายใน ระบุชื่อตำแหน่งของหัวหน้าหน่วยงานภายใน พร้อมทั้งขั้นตอนและวิธีการ เสนอโดยสังเขป รวมทั้งบทเฉพาะกาล

๒. ประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา เรื่อง การจัดตั้งส่วนงานและภาระหน้าที่ของส่วนงาน ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๑ และมีการแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้ง ครั้งหลังสุดคือ ประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา เรื่อง การจัดตั้งส่วนงานและภาระหน้าที่ของส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน โดยประกาศฉบับดังกล่าวได้กำหนดให้จัดตั้งส่วนงานจำนวน ๓๐ ส่วนงาน และเป็นส่วนงาน อีก ๕ ส่วนงานใน ๒ วิทยาเขต พร้อมทั้งกำหนดภาระหน้าที่ของแต่ละส่วนงาน

อย่างไรก็ตาม เมื่อวิเคราะห์รายละเอียดของการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวแล้ว พบว่ามหาวิทยาลัยบูรพามีได้มีการออกหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับการจัดตั้งส่วนงานว่าควรจัดตั้งหรือไม่ และการจัดตั้งอยู่ภายใต้เงื่อนไขใด ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาในเชิงหลักการ นอกจากนั้น มหาวิทยาลัยยังมีได้มีการกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการและขั้นตอนเกี่ยวกับการรวม และการยุบเลิก ส่วนงานหรือหน่วยงานภายในส่วนงานไว้ และในเรื่องการแบ่งส่วนงานก็ยังขาดสาระสำคัญที่พึงมีอันจะช่วยให้ การแบ่งส่วนงานเป็นไปอย่างเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป ดังนั้น จึงเห็นควรออกข้อบังคับ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดตั้งส่วนงาน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับมหาวิทยาลัยบูรพาต่อไป